

Ilustruotas Mėnesinis Juokų bei Satyros Žurnalas Išeina 80. Boston, Mass., 25 d. kiekvieno mėn. Leidžia "Laisvės Draugas".

No. 4

Balandžio-April, 25 d. 1917.

Vol. V. metai V

LIETUVIŲ LITERATŪROS
CENTRALINIS ARCHYVAS
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

LIETUVIŲ LITERATŪROS
CENTRALINIS ARCHYVAS
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

“Kardo” Apžvalga

Pastaruoju laiku pas kunigus ėmė apsireikšti konkurentiškas piktumas. Kemešio “Darbininkas” supykęs pastebi faktą, kad Bagočius pradėdąs “pragarą matuoti ir nurodinėti tenaitinį dalykų stovį.” Tuotarpu gi “profesorius” Bučys “Drauge” gatavas Mockui kailį nulupti už tai, kad anas velnius ir pragaro mapas po dešimtuką pardavinėja.

Dievų, velnių, dangaus ir pragaro “biznis” iki šiol buvo išimtinai kunigų monopolijoje, todėl jų piktumo priežastis aiški: gešeftas bus pagadintas!

Klerikalų generolai su sutonais vadina Kapsuką, Pruseiką, Grigaitį, Michelsoną ir kitus “šiaudiniaus revoliucionieriais” arba visai nerevoliucionieriais. Matomai jie nori mums įkalbėti, kad pralotas Antanavičius, kuris liepė kunigams išdavinėti socialistus valdžiai; kun. Laukaitis, kuris padėjo valdžiai malšinti “kramolą.” kun. Jaurulaitis, kalbėjęs moteris per išpažintį šnipinėti ir išdavinėti revoliucionierius; kun. Maliauckas, kuris pasižymėjo Pažvėlsio Genučio daržinėje; kun. Pranaitis, kuris norėjo padėti juodašimčiams Beilį pakarti, arba garsios makaronų atminties kun. Olšauskas yra didesni revoliucionieriai. Neabejojame, kad daugelį davatkų jie galės tame įtikinti, bet dalykas yra tame, kad dabar jau ne davatkos su pagalba sutonuotų žandarų mokins žmoniją tvarkos!

Jau ką-ką, bet apie drg. Kapsuko “revoliucionieriškumą” turbūt tik beprotis gali abejoti. Kiek carizmas nuo jo revoliucijų yra nukentėjęs, negalime pasakyti, bet už tai Lietuvių Social-Demokratų Partija, Lietuvių Socialistų Sąjunga Amerikoje ir įvairūs “buržuajai,” kaip ve Grigaitis, Michelsonas, Purvis, Bagočius, tai gavo tiek ir tiek. Klerikalai ir tautininkai turėjo uolų sau talkininką kovoj su socialistais.

Amerikos lietuviai vis su kokia tai pagarba žiuri į Europos lietuvius. Bet kada socialistai prisimena Kapsuką, tautininkai šaltai, o klerikalai šimkų

—et, tada jau geriau kalbėt apie tai, ar kopustai pradėjo dygti.

Tautiečiai mums nori įkalbėti, kad ir Yčas esąs revoliucijos dalininku, ir jam reikia mat but dėkingais už caro nuvertimą. Atsiminę apie perkamas “ikonas,” medalius ir bučiavimus carienei rankų, ir podraug atsiminę apie mūsų gerą draugą, jo uošvį Šliupą, mes nieko nenorime sakyti, tik išreiškiame širdingus linkėjimus Yčui, kad kaip jis Petrogrado kabakuose sėdėdavo greta su Suchomlinovu, kaip jis Londone iš vieno bliudo valgė su Protopovu, kad taip jis dabartinėse jų sunkiose valandose nors kaimyniškoj kameroj Petro-pavlovskoj tvirtovėj būtų uždarytas. Su tuo prašymu kreipiamės į teisių ministerį drg. Kerenskį.

Viso labo kaimo mokytojas Šalčius ir Centrališkojo Komiteto skyriai, matomai, sekdami Šliupo ir Šalčiaus instrukcijas, progresivę Amerikos lietuvių ir Lietuvos Šelpimo Fondą savo laiškuose į Raudonąją Kryžių vadina “Socialist.” Nėra tai šmeižimas, bet begėdiškas melas ir noras konservatyvių amerikiečių akyse kompromituoti žmones, kurie jų klerikališkai politikai ir aukų eikvojimui nepritaria.

Petrapily susidarė lietuvių Tautos Taryba, į kurią įeina po 3 atsovus nuo kiekvienos sriovės. Tos Tarybos nutarimai bus skelbiami visos tautos vardu, kuomet jie bus vienbalsiai padaryti. O jei nutarimai nevienbalsiai, tai tik vardu tų sriovių, kurios balsavo didžiumoj. Kad mūsų Amerikos lietuvių klerikalai nebutų tokie nachalai ir nors kiek padoresni, beabejones ir čionai panaši Taryba galėtų ateičiai daug gero nuveikti. Bet pakol tas bus Amerikoje galima, reiks daug ragučių apšaužyti ir burnelių išvalyti.

Kunigai baisiai užsipuola ant kun. Mockaus ir netik jį smeičia, bet kur tik gali, neteisingai skundžia ir areštuoja. Kun. Mockus dabar nustvėrė vieną iš romiškų kunigų, kunigą Lapelį ir kvie-

čia į debatus tēmoj. “Ar kun. P. Lapelis tiki į Jėzų Kristų?” Pagal evangelijas šv. Jono 14: 12—14; šv. Mat. 19 ir šv. Luk. 17: 6. Girdi, Lapelis esąs kunigas ir mokinąs kitus tikėti į Jėzų Kristų, tad būtų žingeidu, ar patį Lapelį tiki, ar ne.

Iš kalno žinome, kad Lapelis į debatus neis, nes ne tik jis, bet nei vienas kunigas netiki tam, ką jis tamsiems parapijonams skelbia.

“Naujienos” klausia klerikališkų laikraščių redaktorių, kurie labai dideli šnapso bonkų draugai, ar jie negal išsipagirioti nors savo “editorialus” rašydami. Na, jeigu jie nuo šnapsiško apsvaigimo ir išsipagiriotų, tai kaipgi jiems išsipagirioti iš jezuitizmo nuodų, kurių aklaish vergais—dope fiendais—jie neužginčijamai beveik visi yra?

“Profesorius” Bučys savo “Drauge” prašo lietuvių, kad lietuviai neduotų revoliucijai aukų, o siųstų Tautos Fondui, iš kurio mes žinome, klerikalai sėms pinigų Lietuvoje jezuitizmo ir viduramžinio fanatizmo skleidimui. Negražu, Bučy, negražu! Tu skaitai “apšviestu” žmogum, o tokius niekuoliauski. Susisarmatyk! Atmink, kad revoliucijos žmonijai yra davusios. Atmink, kad ir tavo Romos bažnyčia revoliucijos vaisiais paprastai naudojasi ir džiaugiasi. Nebukite nors jūs “apšviestiesni” kunigai—mes apie kainą kunigelius čion nekalbame—kurie kaip ta kiaulė po aržuolu gilių pririjusi jo šaknį knisa.

Kunigų įskusti Cicero, III. buvo areštuoti Mockaus prakalbų rengėjai Janutavičius ir Aceris. Dreba mat sutonuoti šeškai iš baimės prieš tiesos skelbėją.

Jei kunigai greitai nesiliaus persekioję Mockaus, kunigų proteguojamas Susivienijimas Lietuvių Rymo Klerikalų Amerikoje tose valstijose, kur jis nelegališkai biznį varo, bus persekiojamas, ir kuopų viršininkai areštuojami. Su tokiais kitokio kovos būdo nėra.

Mes žinome, kad vienas blogas nepadarą kito blogo geru, bet ką daryti su tais begėdžiais, kurie tramdo susirinkimų ir kalbos laisvę?

POEZIJA

KLEBONIJOJ.

Klebonijoj šiandien linksma,
 šiandien linksma,
 Klebons Oną suk' aplinkui,
 suk' aplinkui.
 Klebons šaukia: "Dušyt mano,
 Dušyt mano!
 Suki gražiai kojas savo, kojas savo."
 O Onytei labai linksma, labai linksma,
 Kad klebonas meiliai kalba,
 meiliai kalba,
 Paskui Oną gauda veja, gauda veja,
 Kad net dreba klebonija, klebonija!
 — Ir pašokę atsilsėkim, atsilsėkim,
 Klebons kibin, tu tylėkie, tu tylėkie.
 Juk tu mano vienatinė, vienatinė,
 Žerkim dabar mudu vyną, mudu vyną.
 Vakarienė pagaminta, pagaminta,
 O Onytė įbovinta, įbovinta.
 Klebons Onai tykia tykia tarė, tykia tykia tarė,
 Kad Onytė gulti varė, gulti varė.
 Tventi kartu gult galėsime, gult galėsime
 ir ramybėj pasilsėsime, pasilsėsime.
 Mano žodis kunu stojis, kunu stojis
 ir nuo vyno linksta kojos, linksta kojos
 Iš "B. B." vertė Mokinys.

JURAS PO IŠPAŽINTIES.

Eidams Juras
 Iš bažnyčios
 Po šventos
 Išpažinties,
 Visą rytą
 Jis nevalges,
 Jaučias slabna
 Ant širdies.
 Pasisakė,
 Kad teatro
 Buves bedievių
 Žiurėt, —
 Už pakutą
 Kunigs šventą
 Liepė kryžmais
 Pagulėt.

Kad širdis
 Kiek atsigautų,

Ir kad biski
 But šilčiaus,
 Pasisuko
 Linkui smuklės
 Išsigerti
 Ant "tuštaus."
 Išsigėręs
 Stiklus penkis,
 Juras eina
 Pro duris
 Ir supykęs
 Kumščias gniaužo,
 Tankiau mirkčioj'
 Akimis.

"Aš teatro
 "Tų bedievių
 "Daugiau neisiti
 "Jau žiurėt,
 "Nes už tą
 "Prakeiktą duką
 "Reikėj' kryžium
 "Man gulėt.
 "Jei bedievi
 "Aš sutiksiu
 "Ir jei dievas
 "Man padės,
 "Tai kad mausiu
 "Jam į žandą,
 "Kad net dantįs
 "Išbirės."

Susitikęs
 Policistą
 Neatdarys
 Sau akis,
 Vien manydams,
 Kad bedievis
 Drožė stačiai
 Į dantįs.

Policistas
 Juokus metęs,
 Movė Jurui
 Atgalios!
 Ir už krutų
 Nusitvėręs
 Nusivežė
 Ant "koros."

J. J. W.

DAKTARO JONO DAINA.

Nors aš senas
 Ir jau žilas,
 Bet dar pikčio
 Aš turiu,
 Jei kas man
 Tiktai netinka,
 Tai pakoliot
 Aš galiu

O prie tam
 Dar ir liežuvi
 Gerai galiu
 Pavartot,
 Jei tik galiu
 Kur pripulti,
 Moku gerai
 Pameluot.
 * * * *

Ypatingai,
 Jei ką sako
 Ties mūs
 Markso išperos,
 Aš stengiuosi,
 Kaip tik galiu,
 Paimt juos
 Už "keteros."

Sandariečiai
 Mane myli,
 Aš tai stulpas
 Sandaroj!
 Už tokį
 Mano gabumą
 Siuncia mane
 Lietuvoj, —

Kad latviškai- Savo darbą
 Lietuviškai Jos karalium
 Respubliką Patapčiau.
 Išgaučiau, Ir atlikęs

Nuvažiavęs
 Į Lietuvą,
 Aš ir ten
 Išgirsiu juos,
 Ir sutarę
 Mes su žentu
 Pirksim laisvę
 Lietuvos.

J. J. Webber.

Kardo Spinduliai.

"Darbininkas" kasdien ant lango išstato didelę juodą lentą su geltonu užrašu; "Keleivis ir vėl meluoja." Dabar matome vieną "Naujienu" antgalį: "Kapsukas vėl meluoja." Mums nesmagu matyt drg. Grigaitį sekant Kemeši prasivardžiavimų srityje. Kapsukas beabejonės nemeluoja ir nenori meluoti, jis yra idėjos žmogus, o ne pliauškalas. Kartais jam besistengiant pasakyt teisybę, nenusiseka savo minčių išreikšt. Tai ir visa bėda.

Finlandijoje jau socialistų valdžia. Iš 200 atstovų parlamente, 103 yra socialistai, o ministerijoje iš 11, 6 yra socialistai. Mes laukiame tenais didelių permainų, nežiurint į Rusijos buržuazijos trukdymus, kurių beabejonės netruks, o podraug taipgi laukiame kada mūs Kemešiai ir Bučiai pradės ant jų anatėmas siųsti.

Račkauskas "Tėvynėj" rašydamas apie fondų susivienijimą apgailestauja, kad "mūsų partijų reikalai nuo senai statomi yra augščiau už visus kadir svarbiausius žmogiškumo principus." Taip, broli Račkauska, taip. Ir mums gaila, kad tas tiesa. Bet kodel šliupas nepriėmė L. Š. F. prezidentūros Brooklyno Seime? Kodel pats Račkauskas atsisakė nuo L. Š. F. viceprezidentūros jau po išrinkimui? Kas bėgo tverti L. G. F. iš Brooklyno Seimo? Bardami kitus, ar patėmijot, kad patį save pliekiat?

Kaizerizmas įgrudo Liebknechtą į kalėjimą ir manė, kad tuomi užslopins socializmą. Bet rinkimų dienų Pottsdamo elektoriai išrinko į jo vietą Liebknechto draugą, kairiausį socialistą, Drg. Franzą Mehringą. Matyt, kad ir paties kaizerio tvirtovėj socialistai viešpatauja. Reik atminti, kad Pottsdamas kaizeriui yra tas pats, kas Carsoje Selo buvusiam carui.

Lietuvos utelės apskelbė kaizeriui karę, nes jo valdininkai pradėjo jas netik iš už tikinčiųjų apykaklių ir namų naikinti, bet nei tokia šventa prieglauda, kaip škaplieriai, jų neapsaugoja. "Tėvynės" redaktorius šioj karėj pa-

Klerikalizmas Pilnoj Savo Regalijoje.

laiko utelių pusę, nes sako, kad kaip ir visada, kaizeris utelių bijodamas, visai nekaltas vargšes pradėjo teriot. "Kardas" šioj karėj pasilieka neutrališku, ir džiaugtumės, kad kaizeris uteles, o utelės kaizerį—išpjautų.

Skaitant "Kovą" rodosi, kad pagal jos redaktorių nuomonę visi tie socialistai, kurie geidžia "sutruškinimo prusiško militarizmo" arba "nuversti kaizerį," yra jau neištikimi "socialpatriotai." Nuo kadagi Tarptautinis Socializmas likosi Vokietijos kaizerio ir prusiškojo militarizmo talkininku ir draugu? Gal drgg. Vidikas, Kapsukas, Šukys ir Pruseika paašikintų mums?

Kemėsis ir kiti kunigai nenori laisvos Lietuvos, kur jie negalės žmonių protus (ir kišenius) kontroliuoti ir kur jie žmonių negalėsia į dangų siųsti. Jiems atsakyt tik galima: Durniai, jūs vaktuokite, kad biasukai iš jūsų paikos skuros sau naginių nesiutų, o iš čiuprynos krapylų nedarytų. Apie mus, laisvų lietuvių, jums Romos vergai, tegul pakaušis neskauda. Mind your own business.

Caro ir jo šeimos, dvarponių, klostorių ir bažnyčių žemės Rusijoje bus atimta ir atiduota valstiečiams. Taip nutarė Darbininkų ir Kareivių Atstovų Taryba, tam pritaria ir Valstiečių Komitetas. Buržuazijos atstovai dabartinėj Rusijos valdžioj norėdami tam priešintis, bet be darbininkų, kareivių ir valstiečių jie patįs tuoj atidurtų ten, kur dabar yra caras ir jo gizeliai. Kunigai, popai, pastoriai ir mullos galės galą gauti bekeikdami revoliucionierius.

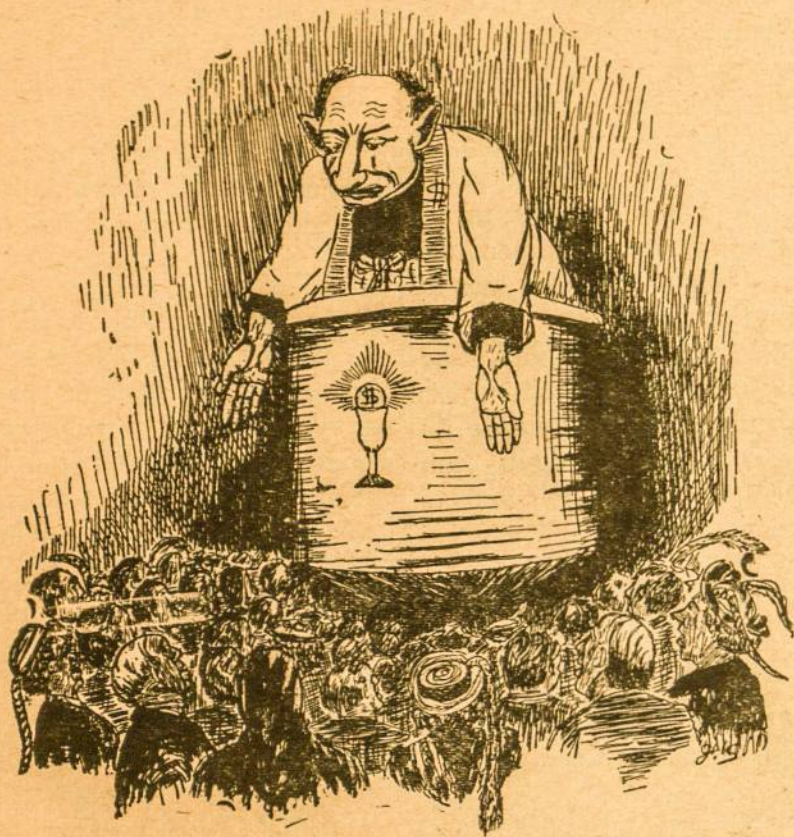
Mes, lietuviai, turime net tris nuo karės nukentėjusių šelpimo fondus ir kiekvienas jų yra geriausias, visuomeniškas ir kalba visų Amerikos lietuvių vardu. Maišatienė neišpasakytą! Jai vien delto turėtų šita karė pasibaigti. Nes pakol karė nepasibaigs, mūsų Amerikos lietuvių kovos centru vis bus garbė už filantropiškus nuopelnus. Beto, po mielaširdystės priedanga Šatčius, Šimkus ir tuzinas kunigų nesiliaus karjeras sau darę.

Kunigai iškirtę lietuvių tautai nedovanotiną kvailystę ir padarę didžiausią gėdą! Minykas Bartuška ir kokis ten masažistas Bielskis įteikė "memorialą" Washingtono ambasadai liokajams. Tas memorialas yra paiktuščias, neapgalvotas, bet raštas ir kalba! O Jėzau, o Jėzau! Ar jau visų katalikų tarpe nesiranda nei vieno žmogaus, kuris galėtų nors keletą žodžių angliškai atsakančiai parašyti? Jau iš vieno to aišku, kad klerikalams tik davatkas spaviedot ir gatves šuot o ne diplomatiškais reikalais užsiimti.

"Profesorius" Bučys "Drange" mano, kad su Dievo palaiminimu per kelių archaniolų pagalbą, Juozas ir jo brolių ir ainių pačios Egipto galėjo turėt po 60 vaikų kas meta. Čia tai jau "richtig" stebuklas. Bet kaip ta giliuoja Dievui ir Bučiui?!

Minykė, "sesuo Scholastika" iš Adalberto parapijinėj mokyklos Milwaukee, taip iškoneveikė 14 metų Romaldą Zabrawiczą, kad už tokį šventą darbą teismas nubaudė jį \$1500.

Pamokslas kunigo Bimbos.

EVANGELIJA.

Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, ir Dvasios Šventos. Amen.

Aną metą prie Viešpaties Jėzaus priėjo žmogus ir tarė jam: "Viešpatie pasigailėk mano sūnaus, nes jis pakvailo ir kenčia didžiausias kančias; jis tankiai puolinėja į ugnį ir tankiai į vandens. Ir aš jį atgabenau pas tavo mokinėjus, bet jie negalėjo jį gelbėti."

Bet Jėzus atsakydamas tarė: "Ak tu netikinti ir nelaba giminė! Kaip ilgai dar man reiks būti pas jus? Kaip ilgai kėsiu jus? Atveskit čion savo sūnų pas mane."

Ir Jėzus sudraudė velnią, ir jis išėjo ir pasveiko vaikas tą pačią valandą. Tada jo mokytiniai priėjo prie Jėzaus vieno ir tarė jam: "Kodėl mes velnio negalėjome išvartyti?"

Bet Jėzus atsakydamas tarė jiems: "Jūsų netikėjimo dėlei. Nes ištiesios sakau jums: jei jūs tikėjimo turite kaip garstyčių grūdą, tai galite sakyti šiam kalnui: persikelk iš čia tenais, tai jis ir persikels. Ir jums nė vienas daiktas nebus negalimas. Bet ši velnio veislė neišsina kitaip, kaip tik su pagelba maldų ir pasnikavimo". Mat. 17: 15-21.

Šie yra žodžiai šventos Evangelijos ant šios dienos.

* * *

Vardan Dievo Tėvo ir Sūnaus ir Dvasios Šventos. Amen.

Yra tai žodžiai mūsų Išganytojaus atkreipti į netikėjus, bedievių ir bevelnius, iš kurių mes, mano mieli parapijonis turime pasimokinti. Pirmiausiai mes matome pakvailusį berniuką, taip sakant, sergantį, ligonį. O kas yra ligos? Jėzus pats mums aiškiai daro dė: ligos yra tai velniai, kurie įlenda į žmogų ir pradeda tenais gaspadorauti.

Kaip gydė mūsų Išganytojas tą ligą? O-gi šventas evangelistas mums atsako: sudraudė jis velnią, ir velnias tuojaus išsinešdino. Bet jūs matote, kad ir velnias ne visų klausė, Jėzaus apaštalai norėjo jį iš tos "kvatieros" išpravodyti lauk, vienok šis velnias, kaip Jėzus mum paaikškina, ne tokios veislės, kad vien žodžių klausytų! Yra nusususių velniukų, kurie, išgirdę paliepimą, tuojaus ir nešdinasi, bet yra ir tokių išdykusių, "panabernų" velnių, kurie, kaip Jėzus sako, "tik su pagelba maldų ir pasnikų" sutiko judintis. Be tų ceremonijų šis buržuazizmas velnias nē krupt! Galite jūs visi, galime mes ku-

nigai, gali ir patį apaštalai sakyti jam kad eity, bet prakeiktasis kipšas neina ir gana. Ir tik kada ant tokio šėtono intencijos papasninkaujama ir jam keletas poterių sukalbama, tada galima jį prisiprašyti.

Vienok svarbiausiu pamokiniu šventos evangelijos žodžių yra Išganytojaus sudraudimas savo apaštalų, kurie to velnio negalėjo išvartyti. Ir jis aiškiai pasako: jeigu jie to negalėjo padaryti, tai delei jų "netikėjimo." Pasirodo, kad ir apaštalai buvo pradėję virst į bedievių! Ir štai mūsų mokiniojas pasako mums, jeigu mes nors garstyčių grudelį — kurs yra mažiausias iš visų grūdų—tikėsime, tai galėsime netik kalnus vien pasakymu kilnoti, bet kad mums "nė viens daiktas nebus negalimu." Štai kur yra mus brangaus tikėjimo gerumas ir išdidumas! Štai kuomi mes viršijame tuos prakeiktus bedievių, kurie yra netikėliai, kurie yra bevelniai arba bedieviai! Mes, švento tikėjimo nors krislelį turėdami, galime viską padaryti, ir didžiausi stebuklai mums pasidaro ant pareikalavimo.

Nekalbėsiu aš jums, mano mieli vaikeliai, apie stebuklus praeities laikuose, bet minėsiu aš jums tik keletą pavyzdžių iš nesenos praeities ir dabarties, parodymui mūsų didžiojo Jėzaus tikėjimo vertę.

Štai kada 1517 metuose popiežius Leonas X, pasiuntė Joną Tetzl, Dominikonišką minyką pardavinėti Indulgencijas (nuodėmių atleidimus), atsirado kitas minykas, Augustiškas Eremitas, po vardu Martinas Lutheris, kuris mėgino tvirtinti, kad nuodėmių atleidinėjimas už pinigus yra nedoras darbas. Bet Leonas,—dieve duok jam nors dangų vyrišką sveikatą—kurs tikėjimo turėjo geros bulvės didumo, tik panorėjo, ir Lutherio neliko. Neliko jo visai, niekas apie jį nē girdėt nē girdėjo, ir jis švento tėvo darbų kritikuot neturėjo progos, ir reformacijos neįsigyvendino. Štai ką padarė popiežiaus tikėjimas. Kada 1870 metuose Italijos karalius Victor Emmanuel atėmė nuo papos Romos valstybę ir paleidus balsavimui žmonės nubalsavo 153,681 balsai prieš 1507, kad jie papškos valdžios daugiau nenori, tai Pijus panaudojo savo tikėjimą, Victor Emmanuel neliko nē "slėdo," ir mūsų papos

po šiai dienai netik kad popiežiauja, bet ir karaliauja.

Leonas XIII panorėjo, kad Francija mylėtų jo kunigus, o minykai tvarkytų šalies valdžią, ir štai taip ir stojosi.

Benediktas XV panorėjo, kad Europoj karė apsistotų ir, kad ant caro ir kaizerio sostų atsistotų italijonas kardinolas, štai taip ir stojosi.

Kardinolas Mercier panorėjo, kad vokiečiai Belgijos neužimtų, ir nė vieno vokiečio kareivio koja ant Belgijos žemės nebuvo uždėta.

Kun. Kemėsis panorėjo, kad kunigo Dilionio, Buzevičiaus, Strazdelio Mickevičiaus ir kitų švento "biznio" gadintojų neliktų, ir jų neliko nė dulkių.

Kun. Miliauckas tik panorėjo, kad kun. Mockų velnias nuneštų, ir kaip bematant Mockaus nėra.

Kun. Bučys tik užsimanė, kad socialistų ir laisvamanių nebut, ir štai nė vieno jų ant sviesto jau nėra.

Viskas tai stojos todėl, kad mes kunigai, gspadinės ir davatkos turime šventą tikėjimą.

Bet tai neviskas, mano mieli parapijonai.

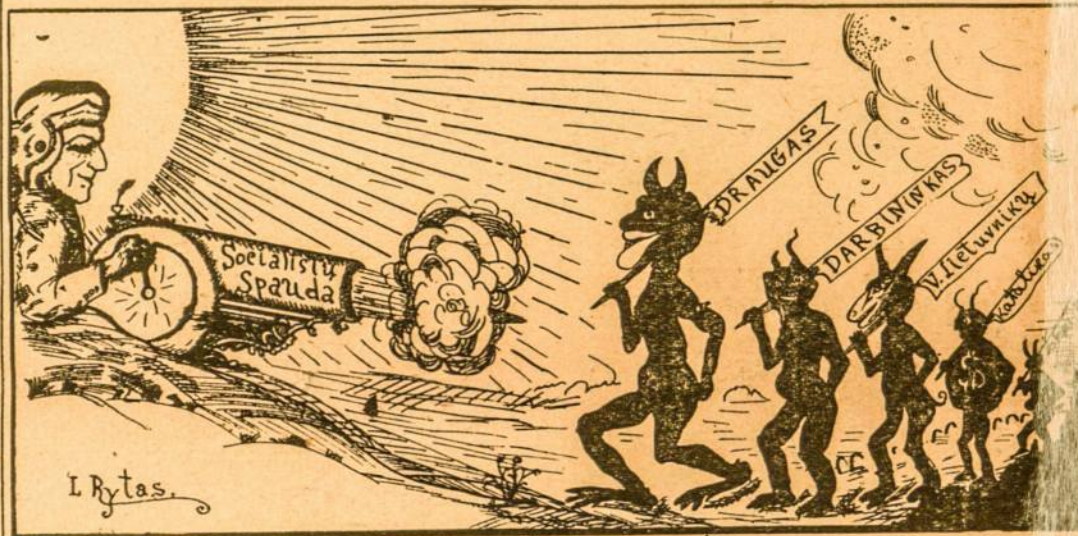
Šai pasitaiko, kad velnias apsėda kokį kunigą, vyskupą, kardinolą arba papą. Suserga. Na, ir ką. Ar jūs matėt, kad kunigui ir vyskupui reiktų kada daktaro? Ar jūs matėt, kad kardinolams reiktų gerti ricinavą aliejų vieton švento vyno? Ar jūs girdėjote, kad but reikėję papai Piui X į pilvą pumpą statyt ir pumpuot lauk? Ne, ir dar syki ne. Mes turime šventą tikėjimą, ir su to tikėjimo pagelba mes viską galime padaryti, nes mūsų Išganytojas, Jėzus Kristus, neveltui sakė: "Jei jūs tikėjimo turit nors kaip garstyčių grūdą,—jums nė viens daiktas nebus negalimas."

Pažiūrėkim gi į tuos, kurie neturi tikėjimo. Štai bedieviai, jeigu jiems reikia pastatyt paprastą namą, tai jie turi dirbti, negali taip kaip mes tik tikėjimu stebuklus nuveikti. O jei jie norėtų kalną kitur permest, neturėdami tikėjimo, jie turi kasti kelioliką metų! Jeigu jie suserga, tai jiems reikia daktarų ir gyduolių. Jei jie nori pinigų, jie turi dirbti. Su mumis tikinčiais kas kitas. Paveizdan, mes, kunigai, nė piršto nepridedam prie gaspa-

dinės, o vis vien stojas kunas ir vis per tikėjimą mes nejudinę nieko viską galime padaryti, nes tokią galybę tikėjimui pats išganytojas suteikė.

Taigi, aš sakau jums: tikėkite. O jei norite žinoti katras iš jūsų netiki, nusiveskite tokį žmogų pas kalną, ir liepkite tegul jis sako kalnui persikelti į kitą vietą. Jei kalnas nesikels, tai jūs žinosite, jog tai parmazonas, nenaudėlis, bevelnis. Saugokitės tokių, nes tai yra pavojingi žmonės.

Todel da kartą sakau jums, tikėkite, o kada jūs turėsite tikėjimo nors garstyčių grūdą, tada jūs galėsite gulėdami keptus viščiukus valgyti, šampano prisigerti, ir dangiškėmis malonėmis džiaugties. Amen.

Juodųjų Legijonų Kova su Socialistų Spauda.

"KARDO" DRAUGAUMS.

Kaip draugai žinote, "Kardas" už kovo (March) mėnesį susivėlavo visu mėnesiu. Priežastis suvėlavimo jums jau žinomos, vienok jos nebuvo užtektinai svarbios, kad "Kardą" taip suvėlinti. Suvėlinta, matomai, su kolkas nesuprantamu tikslu ir, kaip rodosi, niekurių "Kardo" neva draugų, norėta jį visai palaidoti. Tie dalykai beabejonės vėliau labiau paaiškės.

Perėjus "Kardui" į dabartinės administracijos ir redakcijos rankas, mūsų tikslas bus nežiurint jokių kliūčių "Kardą" pastatyti ant kojų ir leisti jį ne kada patinka, bet reguliariškai. Už suvėlintą numerį bus pilnai atlyginta: šį numerį išleisim jau į tris savaites po išledimui praeito numerio. Ir sekantis "Kardo" numeriai eis kas 3 savaitės patol, pakol jis neišsilygins už sugaištą laiką.

PER UŽPAKALĮ.

Tulam "sausam" miestely patėmijau keletą gerokai išsitraukusių "džentelmonų." Priėjęs prie vieno klausiu:

—Kaip jūs gaunat čion išsigert?

—Per užpakalį—atsako jis man.

—Įstatymai pas mus per užpakalį nemato—pridurė pro šalį eidamas, nugirdęs klausimą, advokatas.

—o—

NE "VIEN VYRAI."

Waukeegan "Y.M.C.A." (Jaunų Vyrų Krikščionių Dr-jos) name priimanakvynėn tiktai vyrus, vienok kada žmogus atsiguli lovon, tad lovoj kaip bematant atsiranda ir moteriškos lyties—blakės!

Šilks Pilks.

Naujiems metams išleisime milžinišką Naujametinį "Kardą," kuriam jau dabar pradedame straipsnius, juokus ir paveikslus rengti.

Dabar mes draugų prašysime štai ko: kadangi Jūs žinote, jog dabar "Kardas" eis reguliariškai ir atsitys už sugaištą laiką, tai visų meldžiame pažiūrėti ant savo antrašo; jei ties savo vardu, tenai patėmysite numarius, "1-7" "2-7," "3-7," arba "4-7," tai, reiskia, kad su tais numeriais šių metų jūsų prenumerata pasibaigė. Meldžiame nelaukti specijalių pranešimų, bet tuojaus atsilyginti. Tuomi sutaupysite mums išlaidų ir už tai busime dėkingi.

"Laisvės Draugai"

Leidėjai — "Kardo,"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

—o—

Kuningų žiedai.

Diakonas Fabionas.

"Bažnytiniai fėrai be loterijos ir šokiai niekad nebus pasekmingi," pasakė kun. Edw. O'Reilly iš So. Chica-gos. Suprantamas dalykas, juk šalia biznio kunigai turi ir "dora" platinti!

Balsavimų dienų kunigai papras-tai nusiveda savo avinus balsuot už tą, kas kunigams daugiausia įsiulo. Tik atsiminkite airio kataliko Jerry O'Lea-ry pasiūlijimą prezidentui Wilsonui. Prakilni dora dievo valgytojų!

Katalikų kunigas Šmitas, kuris taip pasekmingai davė paskutinį patė-pimą Onai Aumuelleriutei, o vėliaus dievobaimingai su šventais sakramen-tais miręs elektrikinėje kėdėje, sulyg vė-liausių žinių iš dangaus, esąs paskir-tas danguje bučerių kongregacijos prezidentu.

Dievobaimingas kun. Richesonas, kuris taipgi nugalabijo savo numylė-tinę ir žuvo elektrinėje kėdėje, praeitą savaitę likęs paskirtas viršiausiu eu-nuchu prie švento papos Alexandro VI haremo.

Kadangi kun. Olšauskas nekal-čiausiai užmiršo apie vagoną makaro-nų, paaukautų nuo karės nukentėju-siems, tai kun. Ežerskis visai nenusidė-jo nekalčiausiai užmiršdamas apie tuos \$50.00, paaukautus Montvido ba-daujantiems Lietuvoj žmonėms.

Kokie keisti tie mūsų socialistai! Išvažiavo kun. Staknevičius iš New-arko, ir tuoj pasakė, kad su juom sy-kiu išvažiavo iš parapijos "finansų ministerija." Kun. Mickevičius išėdė kun. Jasaitį iš Lawrence, jie vėl sako, kad visur tiktai "skylės teliko." Tai kaip jūs norite: ar kad kunigai elgtu-si kaip paprasti žmonės?

Kun. Stanislovas A. Zniski, iš Sy-racuse, su tula Anna Dukert, prikalbi-no mirštančią moterį, Marijoną Piet-rošką, paliktą \$5,500.00 minėtai Dukert, nežiurint, kad Pietroska turėjo vyrą. Ir paskyrė minėtą kunigėlį ir Onutę testamentą išpildyti.

Prieš revoliuciją katalikiškoj Me-ksikoj pusė ten gimusių buvo merginų vaikai. Sakoma taipgi, kad devy-nesdešimtas nuošimtis gatvinių mote-rų Suv. Valstijose yra katalikės. Tas parodo, kaip katalikų tikėjimas "ke-lia" žmonių dorą.

Anelija Dudek nušovė kun. Hen-riką Jajeskį, kleboną šv. Kazimiero bažnyčios, Minnesotoj, už tai, kad jis suvedžiojo ją ir buvo jos kudikio tėvu. Kaip kada matomai ir jų vienas išeina "iš kelio."

Detroite mirė Mikolas Saplis ir pa-liko savo 80 metų senai motinai \$5.00, savo pačiai apie \$10,000.00, bet už tai katalikų bažnyčiai beveik vieną milijo-ną. Pelningas darbas prikalbinti mir-štančius minkštapročius (pagązdinant šetonais, smala ir pragaru!), kad pa-liktų savo turtus "dievui ant garbės."

Lewistone kunigas apšėrė "dievo kunu" tulą lietuvių laisvamanį, kurs ant operacijos stalo gulėjo. Nors karės metas, bet "dievo kunas" vis pigus.

Kada milijonai mexikiečių aktuali-škai miršta badu ir vaikščioja nuogi, Mexikos arcivyskupas Mora y del Rio apsikarstęs auksu ir briliantais lydi-mas didžiausio burio tarnų, skelbia aniams "Kristaus mokslą," kad nerei-kia krauti turtų, nes tai žemės "mar-nasti."

Kunigas Hidalgo Mexikoj buvo vienas iš didžiausių pasišventėlių ir tē-vynainių. Jis sukėlė revoliuciją prieš žmonių prispaudėjus. Romos tarnai sugriebė jį nužudė ir jo galvą pakabi-no Granaditas pylyje. Lygiai taip, kaip Kristus liepė, ar ne?

Kad galėjus savo brolio pačią lai-kyt už tikrąjį "dvasišką indą," katali-kų kun. Macochas pasiuntė savo bro-lį pas Abrahomą. Už tokius jo nuo-pelnus kun. Maliauckas, kaip tik pa-baigs plust Grigaitį ir socialistus, ke-tinąs šaukti konsistoriją, idant pripa-žintų Macochą šventu mučelninku.

Kada tik koks kunigų bernas už-muša kur nors žmogų—kaip pav. Mon-tvidas ir Krakas, — arba pavagia viš-tą ar kokį nors kitą šposą iškrečia, kunigai tuojaus tokio savo auklėtinio išsižada ir per nešvarius savo laikraš-čius, kuriuos redaguoja dar nešvares-ni redaktoriai, ima rėkti visa gerkle, buk tai "socialistai padarė." Turint rei-kałą su tokiais žmonėmis, "Kardas" nuo šio laiko šiame skyriuje užrekor-duos šlovingesnius kunigėlių ir visos jų gaujos nuopelnus.

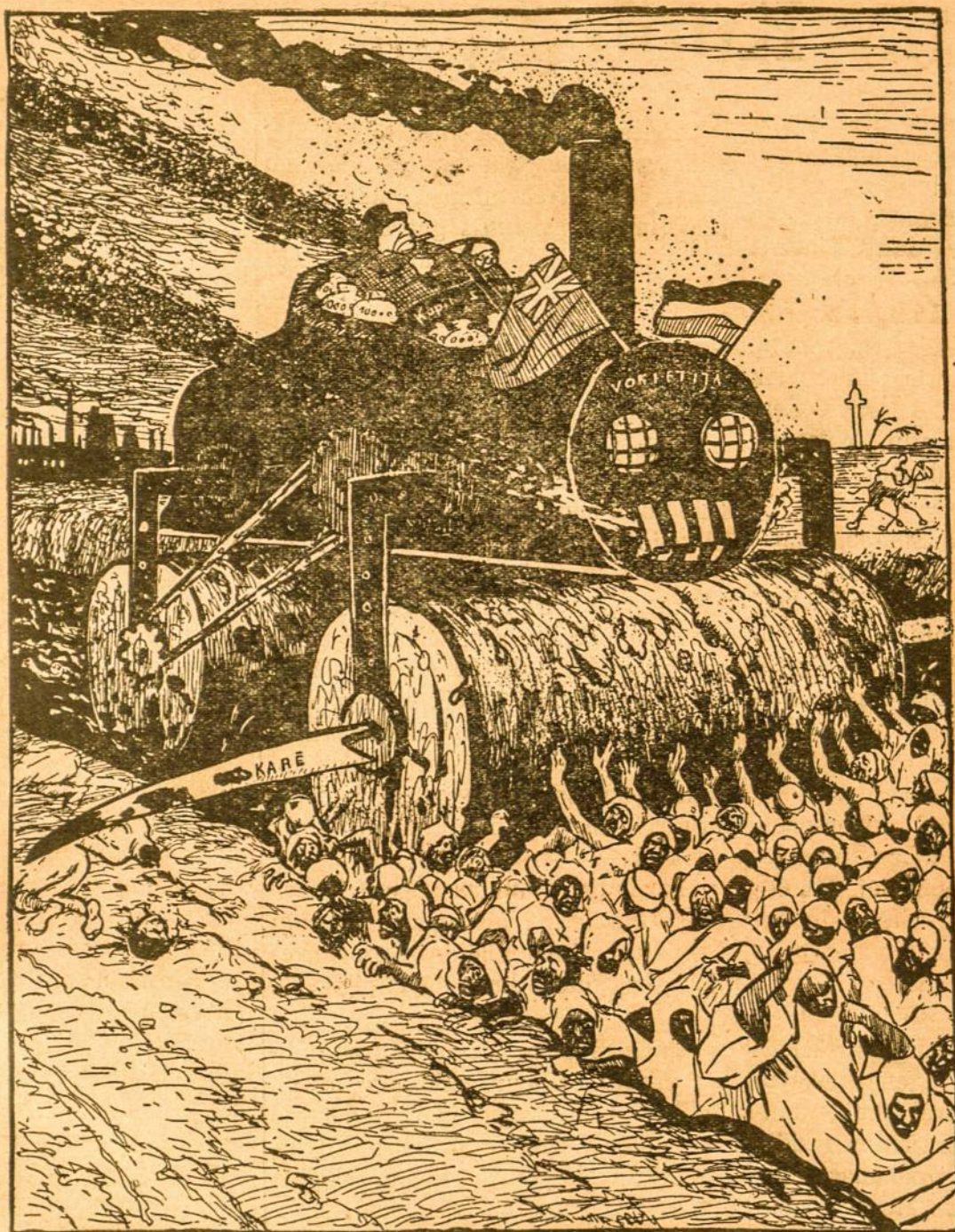
Kunigas Macochas išlupinėjo "stebuklingajai" paneli švenčiausei, Čenstokavoje ne tik žvaigždes iš jos karunos, bet ir akis. Panelė pasiėlgė labai nestebuklingai, nes nē nesispar-dė, kad jegamastis jai tokią operaciją darė.

Kunigai tvirtina, kad visi tie, ku-rie neėmė pas kunigą šliubo, gyvena 'legalizuotoj prostitucijoj. Bet jie pa-tįs gyvena net "nelegalizuotoj."

Kardinolas Gibbons "apženių" protestonką Draper'utę su italų "ku-ningaikiščių." Draperiutės tėvas yra milijonierius. Protaujanti pakana-ka!

Jezuitiška Romos įtekmė ant žmo-nių yra tokia, kad visose Suvienytose Valstijose šiandien nėra nė vieno įžy-maus valstybės vyro, kuris būtų kata-liku. Konfesijonalas (spaviednyčia) ir šventi blynai bei relikvijų bučiavimai matomai nepagamina genijų.

Triukšmas sukeltas iš priežasties kelių desėtkų apsirgimo laike ban-kieto priėmimui arcivyskupo Munde-leino Chicagoj, pagaliaus išėjo aikštėn. Papistai paskelbė, buk koks ten virtu-vės tarnas — anarchistas Crones norė-jęs kunigus ir vyskopus nunuodint. Horace L. Brand, redaktorius "Illinois Staats Zeitung," kurs tame bankiete dalyvavo, sako, jog kunigai apsirgo nuo svaiginančių gėrimų, tabako ir nešva-raus oro. Apsirijo, ir paskui, girdi, anarchistas kaltas!

KAPITALIZMO MAŠINA.

Kaip ilgai darbininkai leisis save žudyti.

Elzbieta Schoffen, 55 metų amžiaus mergina, buvusi per 31 metus muniška, pabėgo iš savo klostoriaus ir dabar per prakalbas pasakoja žmonėms, kokį gyvenimą ji ir jos sandraugės turėjo vesti "tėvelių" globoj. Kunigai ir "Knights of Columbus" (airių vyčiai) kaip šunys bėgančią stirną persekioja, plusta ir pravardžiuoja.

Mieste Helena, Mont., Mamie Satherthwaitė likos paliuosuota iš kunigų rankų su teismo pagalba. Kunigams, mat irgi reikia rekrutų, todėl nutvėrę mergaitę į savo glėbį ne taip lengvai paleidžia.

Katalikų kunigas Nugent laikraštyje "London Time" (Nov. 11, 1886) sako: "Devynios iš dešimties mergaičių, kurias galima sutikti ant London Road arba Lime Street (paleistuvių distriktas) yra katalikės. To fakto negalima paslėpti." Beabejonės, tas po šiai dienai tebėra teisybė, ir ne tik Londone, bet kiekviename didmiestyje. Katalikiškuose miestuose, Kanadoje net knybžda paleistuvių.

Kunigai liepia bučiuoti šventos Onos kaulus, ir tas bus "atlaidingu darbu." Heretikais (kokiais mes esame) budami, neturėjome progų išmeginti

įvairių kaulų šventumo, vienok estetiškai ir sanitariškai atžvilgiais mes nepavydžiame tokių ekstazų minyrams, minyškoms ir šiaip "dievo sutvėrimams."

Kun. M'Kinney iš Belfast, Irlandijos, su pagalba kataliko teisėjo O'Flyno išviliojo iš tulo mirštančio senuko \$10,000.00, kuriuos anas buvo uždirbęs Bostone per ilgus metus darbo. Išviliojimo budas kunigams paprastas: mirštant padaryti testamentą, kuriame pinigai yra užrašyti "ant mišių" ir minyrams. Teismas tą testamentą panaikino.

MOKSLO IR TEISYBĒS LAPAS.

Kapitalistų liogika.

Tulam Amerikos mieste anijistai darbininkai nutarė pareikalauti algų pakėlimo. Išrinko jie delegatus ir nusiuntė pas dirbtuvės savininką, kuris juos gana maloniai priėmė.

Kada delegatai pranešė ko jie atėjo, savininkas paklausė:

—Kiek valandų dirbat?

—Aštuonias—atsakė delegatai.

—Aštuonias! Jei jūs dirbtumėt per metus nors vieną dieną, aš jums algas pakelčiau—tarė kapitalistas.

—Jei mes dirbtumėm nors vieną dieną? Ak mes dirbamė per visą laiką kaip mulai!—sušuko nustebę delegatai.

—Taigi, jūs manot, kad dirbat, o ištikrųjų yra visai kitaip. Prisižiūrėkite, aš jums skaitlinėmis darodysiu, kad jūs nedirbat visai, bet tik įsikalbat sau nebutus daiktus. Štai:

Metai turi viso	365 dienas.
Jūs miegat aštuones valandas kas diena, viso apie trečdalis metų, arba	122 dienas.
Lieka jau tiktai	243 dienos.
Aštuonias valandas turite liuosas, antras trečdalis metų, arba	122 dienos
Lieka jau tiktai	121 diena.
Metuose yra 52 nedėldienų, išimk	52 dienas.
Lieka jau tiktai	69 dienos.
Kas subata jūs dirbat tiktai iki pietų, todėl kas savaitė po pusdienį, yra	26 dienos.
Lieka jau tiktai	43 dienos.
Kas diena gaunate vieną valandą pietams, kas per metus padaro	16 dienų.
Lieka jau tiktai	27 dienos.
Kas metai aš paleidžiu jus dviem savaitėm vakacijų,	

kad galėčiau suskaičyti dirbtuvės turtą, taigi viso 14 dienų.

Lieka jau tiktai 13 dienų.

Per metus yra 12 legališkų

švenčių 12 dienų.

Lieka jau tiktai 1 diena.

Jūs patį švenčiat "Labor

Day," 1 diena.

Ir dar jūs niekšai, prakeikti maištininkai, kurie visai nieko neveikiat, norite, kad aš jums algas pakelčiau? Lauk iš čia!

Nusiminę delegatai, krapštydami savo galvas, grįžta atgal ir mano sau:

"Na, kaip čia po perkunais yra?

Rodos, mes dirbame, o vienok jis faktiškai darodo, kad mes visai nedirbame! Hm!..."

Omikron.

KAIP ROMOJ, TAIP IR DAMASKOJ.

Keliauninkas Norman Duncan savo knygutėj "Važiuojant žemyn iš Jeruzolimo" (Going Down From Jerusalem) štai ką rašo:

Už miesto netoli buvo du Mahometonai, ir juodu abudu turėjo po koplytėlę, kuriose buvo neva paslėpti didelio šventojo kaulai. Nuo kiekvieno pakeleivio visada tikėtasi biskutį "bakšišo" į tam tikrą karbonką, už ką to šventojo palaiminimas ir pagalba buvo užtikrinta. Vienok vienas iš tų burtininkų pralobo, kuomet antrasis vos-vos tik laikėsi. Pastarasis nutarė pasimatyti su turtuoliu ir sužinot jo pasisekimų paslaptį. Todėl atėjo ir paklausė, kokius kaulus jis tenai turi.

Turtingasis atsakė: "Aš turiu kaulus balto asilo, ant kurio aš atjau čionais ir kurs pastipo, bet bijodamas, kad manęs nesuareštuotų už to asilo nukamavimą, aš užkasiau jį čionais ir ant tos vietos pastačiau šitą koplytėlę ant to šventojo mučelninko garbės, o tikinčiųjų aukos padare ma-

ne turtingu. O dabar pasakyk tu man, kokius kaulus tu ten turi?"

Aš-gi, tiesa pasakius, visai jokių kaulų neturiu; vienok tikintieji apie tai nieko nežino ir aš šiaip taip vis gi lengvą pragyvenimą padarau."

Klausimas: Kiek-gi yra tokių katalikų, kurie aukaudami kokio nors "šventojo" kaulams, ištikrųjų aukauja kaulams kokio nors asilo? Kappa.

POPIEŽINĖ PAKANTA.

Kokių siaurapročių buta popiežių, galite matyt iš jų raštų. Jau Pijus VII 1808 metais savo aplinkraštyje įvykopus rašė: "Buvo įnešta, kad visiems tikėjimams būtų laisvai leidžiama viešai savo religiškas apeigas laikyti. Bet mes atmetėm tokį sumanymą kaip priešingą katalikų bažnyčios kanoniškoms taisyklėms ir konsilijų nutarimams."

Pijus gi IX 1851 metais išleido šitokią įsakymą: "Katalikų bažnyčia turi užimti išimtinai valdančią vietą tokioj formoj, kad visokios kitokios pamaldos būtų interdiktuojamos."

Leonas XIII 1902 metais rašė: "Visuviršiausiu bažnyčios mokytoju yra Romos popiežius. Vienodumas minčių todėl reikalauja ir podraug sutartingumas vienoj tikyboj verčia, kad visur būtų pilnas pasidavimas ir paklusnumas bažnyčiai ir Romos popiežiui, kaip ir pačiam Dievui."

Tie apreiškimai, suprantamas dalykas, yra įstatymais ten, kur romiškoji juodoji gvardija viešpatauja kaipo popiežiaus tarnautojai.

Mūsų Lietuviški kunigužiai taipgi laukia tų laikų, kada jie "šventoj Lietuvoj" galės kokio kreivaakio italijonpalaikio pliauškalus ir dieviškas pretensijas užmesti liaudžiai ant sprandų.

Bet, kad tai kiaulės ragus turėtų!...

797542

"KARDAS"

Illustrated Monthly Magazine of
Humor and satire.

Published by "Friends of Liberty"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A. \$1.00

In Canada and Europe \$1.25

Single copy 10c.

"KARDAS"

Iliustruotas Mėnesinis Juokų bei
Satyros žurnalas.

Leidžia "Laisvės Draugai"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoj \$1.00

Canadoj ir Europoj \$1.25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter April 25, 1917,
at post office at Boston, Mass. under the Act of
March 3, 1879.

Statement of Ownership, Management, Etc.
Required by Act of Congress of August 24,
1912.

Of "Kardas," published monthly, at
Worcester, Mass., for April 1, 1917
Publishers: "Kardas" Pub. Co.,
Worcester, Mass.

Editor Joseph Neviackas,
149 Millbury St., Worcester, Mass.

Business Manager, John Repshis,
149 Millbury St., Worcester, Mass.

Known security holder: Frank Ramacorti,
Barristers Hall, Brockton, Mass.
J. Neviackas, Editor.

Sworn and subscribed before me this
day of April, 1917.

John Burokas, Notary Public
(My commission expires Dec. 1., 1922).

STRATEGIJA AR BEDIEVYBĖ.

Chicagoj slapta organizuojasi vi-
sos davatkos ir kada jos bus užtekti-
nai tvirtos, privers visus kunigus eiti
kun. Jankausko pėdomis.

Vyrai gražių moterų ir tėvai jau-
nų dukterų širdingai tam judėjimui
pritaria.

Šilks Pilks.

DELEMMA.

"Nėra karunos, nėra nė kryžiaus;
nėra sosto, nėra nė altoriaus,"—pasa-
kė Voltaire.

Klerikalai, Bučys ir Maliauckas tą
žino, ir nori prisilaižyt naujai Rusijos
valdžiai su "diplomatiškais išrokavi-
mais," vienok tas reiškia tą patį, kaip
kad savo šermėnyse linksma kadrilių
šoki.

Šilks Pilks.

Pastabos

Katalikų bažnyčia uždeda premi-
um ant niekšyščių ir piktadarysčių.
Eik, daryk viską, ką tik niekšai daro,
bet paskui ateik, pasisakyk kunigui,
"gailėkis," ir ta visa procedūra suteiks
dangaus gyventojams neišpasakytą
linksmybę, kad "prapuolusi siela su-
grįžo." Kas yra geras, doras, tas neturi
progos "sugrižti." Taip mokina ku-
nigai.

Buvusi miniška, Schoffen, kalbė-
dama apie romiškų kunigų sistemą,
sako: "Kada ta sistema apsidirba su
mergaitėmis, ji neatboja kas su jomis
tada dėsia." Reiškia, kaip iš citrinos,
išsunkia sultį (jaunystės dienas), o pa-
skui išmeta.

Religija reikalauja, kad tukstan-
čiai kunigų, priėrių ir popų prilaiky-
tų ją savo agitacija ir pludimais bei
keršto sėjimu stiprintu ją. Teisybė to
visko nereikalauja. Ji bujoja be prilai-
kytojų.

Ištiesų, pasakymas primetamas
Kristui, kad "aš neatėjau pas jus ra-
mybę nešinas, bet kardą," pasirodo
teisingu. Ši karė yra tiktai pasekmė
krikščioniško mokslo.

DARBININKAMS ATSIBUDŲS.

Neišgelbėjo carizmo nė popų, kunigų ir
pastorių maldos.

Šveicarijoj yra du katalikiški kanto-
nai, kur Romos kunigužiai yra pilni
gaspadoriai. Tamsybė, paleistuvystė,
girtuoklystė ir doriškas nupuolimas
ten viešpatauja. Tik per kalnus yra
kiti, ne romiški kantonai. Ir tenai nera-
ite žmogaus nemokančio skaityti, do-
ybė ir prakilnumas žmonių žydi. Ko-
lel toks skirtumas?

New Orleans arcivyskupo Blenko
organas "Morning Star" turi nuo 4 iki
3 špaltų svaiginančių gėrimų apgarsi-
mų. Arcivyskupas savo organe taip-
gi prašo savo skaitytojų viską "pirkti
tas tuos, kurie garsinas šiame laikraš-
tyje ir paminėt 'Morning Star' vardą."
ventas biznis!

Kunigų auklėtinis Jonas Abraitis,
aip rašo A. Balčiunas iš So. Manches-
ter, Conn. pajieškojime "Darbininke,"
tebuklingai dingo su SLRKA. 164
tuopos. \$300.00. Kodel ne? Pagal kuni-
gų mokslą, Jonukas prieis išpažinties
ir sukalbėjęs kelis poteriųs vėl liks
'nekaltas kaip kudikis.'

Romos popas pilnai sutinka su die-
vo valia, kad Suvienytos Valstijos
eiti į karę su Vokietija. Na, imtų ty-
čia ir nesutiktų! Dievas beabejonės tu-
rėtų atsisakyt nuo savo užmanymo,
nes kas drįs priešintis tokiam italijo-
niškų makaronų šventikui?

Jau ir prof." Bučys "Drauge"
(No 83) pripažįsta, kad tikėjimas į Je-
zaus iš numirusių prisikėlimą prasidė-
jo tik 4 šimtmečiais. Reiškia, per suvirš
tris šimtus metų niekas tam netikėjo,
tik po tam kokiam ekscentrikui miny-
kui prisisapnavo kvaila legenda, ir da-
bėl ja mulkina žmones.

Washingtoną bevalant nuo paleis-
tusių, susekta, kad beveik visi paleis-
tuvnamiai buvo šv. Marijos, šv. Juoza-
po ir šv. Filipo Rymo katalikų parapi-
jose, o tų namų vergės jų parapijon-
kos.

"Knights of Columbus" (popieži-
niai, airiai vyčiai) užmušė mieste Mar-
shall, Texas, protestonų kunigą Wil-
liam Black, už tai kad anas drįso daro-
dinėt katalikų kunigų nedorybes ir
bjaurumus.

Krizostomas, T. K.

MISIJOŠ

Apie Išganyką.

JONO ŠVENTJACKIO SU LAISVAMANIU.

—Aš nesuprantu, kodėl tu toks jaunas, gražus vaikinai, taip nedorai, negražiai elgiesi: nei tu pasninkų užlaikai, nei tu meldies, nei tu į bažnytelę eini; ot, gyveni kaip koks gyvulys ir gana. Sarmatitumeisi jau!

—Nematau jokio reikalo tą viską daryti, nematau jokios naudos iš visų pasninkų, maldų ir bažnyčioj klupčiavimų, ir štai todėl aš savo liuosas valandas ir energiją geriau pašvenčiu svarbesniems, naudingesniems darbams.

—Bet turėtum savo Sutvertojui nors padėkavot už suteiktą tau gyvastį, sveikatą ir protą...

—Aš esu gamtos produktas. Joks sutvertojas dėl manęs ypatingų pastangų nedarė ir manęs atsidėjęs netvėrė. Todėl jis man jokių ypatingų malonių nesuteikė ir aš neturiu kam už ką nors dėkavoti.

—Vaikeli, atmink, kad bliuznyji prieš Visagalingąjį Dievą ir kad tave už tai pakoros!

—Reiškia, kad Sutvertojas yra Visagalys?

—Suprantama.

—O kokias kitas ypatybes jis turi?

—Kaip tai ypatybes?

—Nagi, budamas Sutvertojas ir Visagalys, ar jis gali dar ką nors daugiau?

—Jis yra Dievas, jis yra Sutvertojas visko, jis yra Visagalys, Visur esantis, Viskąžinas...

—Galingas ir didelis jis tamstai atrodo!

—Taip, ir už piktžodžiavimą ir paneikinimą Jo atsakysi tu po mirties.

—Tai tamsta manai, kad jis mane už tai baus, kad aš nepasninkauju, galvos prieš jį nelenkiu ir neklupčioju?

—Suprantamas dalykas. Tuomi tu netik neatiduodi Jam priderančios garbės, bet niekini jį ir už tai busi nubaustas.

—Ar tamsta manai, kad jis reikalauja to nuo savo sutvėrimų, jei mes tokiais esame?

—O kaipgi!

—Manai, kad Sutvertojui visko, Visagaliui, Viską žinančiam saldžiau bus, kada pamatys kokį savo sutveri-

mėlį nevalgant mėsos ar ant kelių šliaužiojant?

—Taip bažnyčios tėvai mokina.

—Ir jei aš to nedarysiu, jis mane baus?

—Taip, amžino pragaro ugnyje...

—O jei aš tą viską darysiu, jis mane mylės?

—Taip, atlygins amžina dangaus laime.

—Tad jei jis yra Sutvertojas, kodėl jis nesutvėrė manęs taip, kad aš tą viską daryčiau?

—Jis davė tau liuosą valią...

—Jis, pagal tamistos kalbą, davė man protą.

—Taigi, taigi.

—Tas protas nurodo man kelius kokiais aš turiu eiti, ir todėl valdo mano valią?

—Hm...

—Aš vartuju tokį protą, kokį jis man davė, o tas jo duotas protas man sako, jog visi tie bezdžionkavimai nereikalingi.

—Reiškia, pragaras ant tavęs jau savo apynasrį uždėjęs turi.

—O manai, kad aš melsčiaus ir pasninkaučiau, tai nuo pragaro išsisukčiau?

—Ne manau, bet žinau.

—Klausk, ar gali mąstyti?

—Irgi klausimas. Ar tai tu mane už paikšą laikai?

—Ne, ne už paikšą, bet tokios rūšies žmonėms, kaip tamsta, nevalia mąstyti, tai nuodėmė.

—Nesibijok jau!

—Sakei, kad tamstos Dievas yra Viskąžinas?

—Taip.

—Viską, o viską?

—Prieš jo akis nieko nėra užslėpta. Jis prieš save kaip atviroj knygoj mato pasaulio praeitį, dabartį ir ateitį!

—Pasaulio ir mūsų kiekvieno, ar ne?

—Taip; ir mūsų kiekvieno. Viskas jam yra žinoma ir už tai jis yra Dievas.

—Reiškia, jis žinojo pačioj pradžioj, kas bus ateityje?

—Beabejonės.

—Dar Adomo nesutvėręs, jis žinojo, kad jo padermė nusidės?

—Taip.

—O vienok žinodamas tai, jis Adomą tvėrė?

—Tvėrė...

—Reiškia, jo plenas buvo sutvert žmones ir pavest juos paskui Šėtonui?

—Kas gali žinot Jo plenus!

—Faktas. Jis žinojo Adomo, Jėvos ir visų ateinančių žmonių silpnynes, žinojo, kad iš jų bus Pragarui šienpjūtė, o vistik tvėrė?

—Tvėrė...

—Tyčia tvėrė! Tyčia pripildė pragarą!

—Hm...

—Mano tėvo tėvo tėvo tėvo tėvas nebuvo dar gimęs, kad Jis jau žinojo, jog aš gimsiu, ar ne?

—Žinojo.

—Jis dar prieš Sodomos ir Gomorros išnaikinimą žinojo, kada aš mirsiu, ar ne?

—Suprantama.

—Jei Jis tukstančiai metų prieš mano gimimą žinojo apie mano krikštytas ir pagrabą, tad Jis jau tada žinojo, kur aš numiręs eisiu, į pragarą ar į dangų, ar ne?

—Nu taip!

—Jei tukstančiai metų tam atgal Jis žinojo ar aš danguje su angelais per amžius šokinėsiu, ar per amžius pragare smaloj kunkuliuosiu, jis ir dabar žino, ar ne?

—Taip!

—Tad jei mano bočiams dar negimus tamstos Dievas jau paskyrė man vietą danguje ar pragare, tad ar tamsta manai, kad dėl suvalgymo silkės ar subanbėjimo kelių poterių ar pašliaužijimo keliais aš papulsiu į kitą vietą?

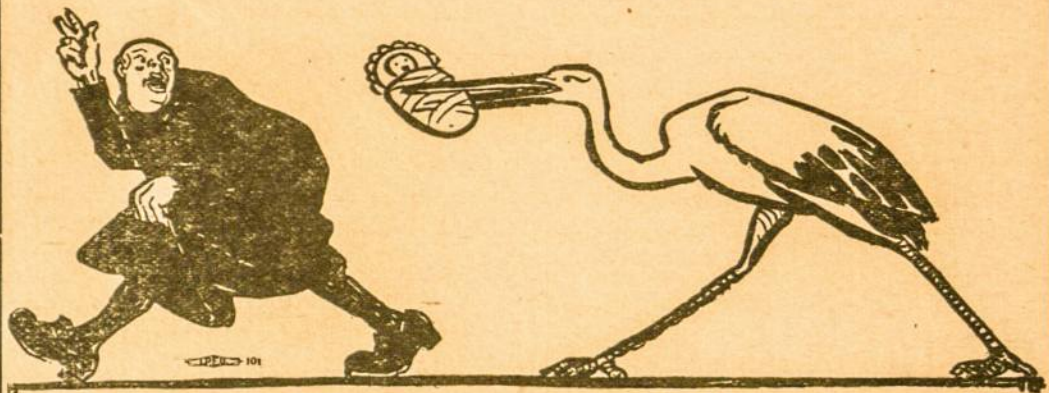
—Taigi, matai, tu...

—Taip, matau aš dar daugiau. Jei tamstos Dievas man dar negimus paskyrė man pragarą, o aš su pagalba silkų ir dusavimų, poteriavimų norėčiau dasigaut į dangų, tai tas būtų jau pasipriešinimu tamstos Dievo mielaširdingai ir išmintingai valiai.

—Aš jau nebesuprantu.

—Logiškus išvedžiojimus sunku suprasti tam, keno protas tamsių minykų užtemdytas. Kitu sykiu pasikalbėsime.

JUOKŲ—JUOKELIAI.

ATLAIDAI.

Fariziejai visados buvo su muitininkais draugai. Taip ir mūsų kunigai, vyskupai ir kardinolai. Jie šiandien vienam vežime su piningingais magnatais. Sykiu jie siundo vargšų minias vienus ant kitų, kad "muštusi," už jų reikalus. Nemastyk apie našles ir našlaičius! Kad šie badaus, anie už jų "dušeles poterius sukalbės."

Žmones reikia išganyti nuo kunigų ir jų bažnyčių, o ne nuo kokio mytiško šėtono ir jo pragaro.

Krikščionybė tvirtina, buk ji išganiusi arba išganysianti pasaulį; bet besidauginantieji prasižengimai, karės, priespaudos ir skurdas bei beprotystė liudyja visai ką kitą.

Kunigai ir davatkos niekad neturėjo tokios geros progos išmėginti poterių gerumą, kaip dabar, kada pasaulis yra toks pasiutęs ir žmonės vieni kitus pjauna. Čion darbas jų dievui.

Žmonės, kurie yra teisingi, prakilnūs ir dori, nereikalauja, kad juos kunigai apsaugotų nuo biesų. Su biesais reikalus turėti tegali tik tai jų sandarbininkai — dangaus agentai.

Kunigai, tai vistiek kaip ir Gabrio informacijų biuras. Gabrys diktavo pirmiau Paryžiaus ir Londono, o pasčiau Berlyno valdžiomis, kaip jos turi elgties, o kunigai duoda intrukcijas Dievui, kaip jis turi tvarkyti žemės reikalus.

Religija yra savo rušies beprotystė. Krikščionybės įkurėjas liepė išsižadėti savo tėvų, motinų, brolių, pačių ir vaikų ir eit paskui jį. Jo pasekėjai gerame patraukime netik išsižada, bet ir užmuša savuosius, ir užmušdami gieda: "Arčiau man' Dieve, vis prie Tavęs!"

Kokie yra prirodymai apie buvimą pragaro ir dangaus? Apart to, kas kokiam nepilnapročiui minykui prisapnavo, jokių kitų prirodymų nėra. Tie, kurie sapne gyvena, tik ir gali tikėti į pragarą.

Ilgos maldos nėra da nei vieno žmogaus nepavalgadinusios, nė vieno neaprengusios, nė vienos skolos neužmokėjusios, ir nė ant nago juodymo gamtos bėgio neatmainiusios. Tai kamgi tos maldos yra reikalingos?

Jėzus sykį pasakė: "Jūs garbinat patįs nežinot ką." Tiesa, krikščionis garbina viską: balvonus, vadindami šventaisiais; mirusių kaulus, vadindami relikvijomis; numirusį žydėlį, vadindami išganytojum; andarokuotus vyrus, vadindami "šventais tėvais;" nesudytus blynus, vadindami dievo kunu, etc., etc., etc.

Žydai garbina Maižį, katalikai papą, protestonai mytišką Jėzų, turkai Mohometą, kyniečiai medinius stabus, tuli juodveidžiai gyvates, — bet koks skirtumas? Nė vienas tų garbinamųjų nėra galingesnis už kitą.

Kad gauti danguje sėdynę pirmoje eilėje, reikia būti katalikų, nes prie tos "vieron" priklauso "švenč" Petras, o jis turi raktus į vidų. Pasi-kalbėkit su kunigu, jis kumštelės Petrui į pašoną, užsakys ilgus dangiškus marškinius ir porą sparnų, ir tada mie-gok sau sveikas!

Mes nematome jokio skirtumo tarp katalikų, pravoslavų bei protesto-nų. Visi klupčioja ir meldžias prie ko? Nei vienas nežino. Bet ar asilai žino, ko jie bliauja? O bet bliauja.

Katalikų kunigai yra galingi žmo-nės. Jie ne tik iš miltų gali padaryti Dievo kuną, o iš vyno jo kraują, bet už dešimtinę gali dagi apsvilusią sielą iš čyščiaus išvest ir pasodint po dešinei Dievo — Tėvo. Stebuklingi jie, ar ne?

"Lengviau yra kupranugariui iš-yst per adatos skylę, negu turčiui įeit į karalystę dangaus." Delto tai mes ir žinome, kad pragaras (jei būtų tokia vieta!) yra pilnas prigrustas papų, kardinolų, vyskupų, kunigų ir kitokių lupikų.

Kunigai pardavinėja vietas dan-guje, kaip į koki teatrą. Navatnas ir tas dievas, "numylėjo" visus, o pelną iš to gešefto pavedė tik kunigams.

"Kas tiki mums, bus išganytas," sako kunigas. Ne tik žemė, bet ir dangus jau trustų rankose, monopoli-zuotas!

Septyni bilijonai karei, bet badau-jančioms našlėms ir našlaičiams nieko. Ką darysi: juk tai dievus mylinti ir kunigus bei jų suguloves gerbianti šalis.

Kunigams ir valdančiai klesai dievai ir velniai reikalingi. Be šitokių daiktų būtų negalima "suvaldyt" žmo-nių.

Krikščionybė yra apgavystė. Žmo-nėms ji šaukia "Ramybė ant žemės," o tuo pačiu laiku agituoja už žmonių skerdynes, kares.

Jei tikėjimas nepadaro kunigų do-rais ir gerais, tai kaip gali jis pada-ryt žmones tokiais?

KORESPONDENCIJOS ARBA RAPORTAI PRALOTUI BIMBAI

MINERSVILLE, PA. Jau praėjusio 1916 m. nuo nekaltai pradėtos Mergelės mergelės iš giminės žydų tautos, kuri suteikė Romos papams dievą visai, aukso nešėją į Romos armijas ir juodojo trusto krepšius. Žydų tauta, nus naujojo dievo įpėdiniais, suteikė neišsiamamą šaltinį visokių loskų, kurios plaukia iš nualytų avelių jėrkų. Bet kuom mūs toji juodoji Kristaus armijų armija atsimoka žydeliams? Nesmagu net "Kardą" suteršti.

Žydai smarvės! Žydai siurbėliai! Žydai mūs dievą nukankino! Žydai mūs dievą pakorė ant kryžiaus! Baimę, ką tie smirdėliai pridirbo mūs šventam tikėjimui! O kiek išgirsti dar jaunesnių užmetinėjimų ant biednų žydėlių, tai jau ne į jaučio skurą neįtalpintum. Bet už suteiktą didžiausią geradėjystę niekad biednų žydėlių nepagiria.

Kodel? Delto, kad jie gerai žino, jog ir gerasis katalikų dievas neatėjo ant šios pasaulės su pagalba varguolių, tik dvasiškija suteikė jaunai žydėlkai bei galė nekaltai pagimdyt dievą. Delto mūs dvasiški tėveliai iki šiolei tebainuoja šventenyčioj pasileidusio senio Dovydo jaunystės ir ištvirtimo himnus, nors ten šventumo nė per teiskopą neįžiūrėtum. Tiek tai pas musų vadovus į dangų teisybės.

Ši ryt anksti iš ryto užsikėlęs sukalbėjau 7 poterėlius į nekaltai pradėtą mergelę, motiną dievulio, kodėl ji neišprašo tiems savo sunaus įpėdiniais dvasios šventos? Kodel taip duoda bjaurot savo sunaus mokslą? Kaip jūs norit sakykit, bet aš matau, kad su šiandieniniais mūs dvasiškais tėveliais niekas geruoju negali susitaisyti išskyrus tik Dr. J. Šliupą. Tas žmogus pritaiko ko kunigams reikia. Pirma išplus, išpiktažodžiaus juos, o vėliau prie išpažinties pas juos maukia ir viskas gerai, nes "nesugriešijęs neturėsi nė ko spavedoties." O Romos agentai tik tokias aveles ir myli, kurios pilnos velnių, nes nors yra kas kratyti.

Ne uždyką, broliai, bedievių tėvas kėlė abidvi rankas už mišių laikymą Lietuvių Dienoj.

Mes to nepadarysim. Susitaikėm neva darbuotis išvien rinkime aukų, tai ir dabar negalim ateiti į tvarką su atskirimu mums priguliničios dalies. Nors pats tėvas Dumčius gėdijosi pasirodyt dideliu mulkiu, tai užsiunčia velnių išgąsdintų davatkų abliubenyčią ardyt tvarką. Ir taip kovojame su tamsos ir melo elementais.

Ažys.

LIVINGSTON, ILL. Mes turime labai biznierišką dušių perkupčių. Su pagalba savo buručių ir burinų pernai nusipirko kapines, užmokėjo pilnai ir dar pinigų liko. Džiaugės davatkos, kad dabar bus galima uždyką į "šventą vietelę" atsigult, kad puspadžiai ant visados atšals. Bet apsiriko vargšės ir vargšai. Dušių perkupčius nuo kiekvieno kandidato į dangų pareikalavo po \$40. už "atsigulimą." Avys ir avinai prunkštuoja, renka naują komitetą, kelia lermą. Bet dangaus "podriadčikas" jokių naujų komitetų neprisiima.

Dar didesnė bėda. Bažnyčaitė nešventinta ir maldos atsibuna prakeiktoji vietoj. Užklausus, kodel nešventinta, atsako, kad pinigų nėra. Matomai, kad mums vargšams, Adomo vaikams, ne tik bulvės ir cibuliai pabrango, bet ir dvasia šventa lygiai prekėje kyla.

Kun. Bimbos filijos įsteigimas, kaip matot čionais neišvengtinai reikalingas.

Karštas Katalikas.

SO. BOSTON, MASS. Jau senai pasklydo gandas, kad kun. Dembskis mirė. Bet ta naujiena tik nesenai tepasiekė ausis mūs vienos gražios davatkaitės. Išgirdusi ji, kad kunigėlis pasimirė, tuoj puolė ant savo saldžių kelialių, ir, na prašyt viešpaties, kad anas tėvelį priimtų į dangų, jei kartais už kokį nors "nekaltą" griekelį velniai jam kailį tebišdirbinėja.

Išgirdęs kipšas-vaikinas apie jos dusavimą, pakiša jai po nosia "Kardą," kur velnias kun. Dembskį krepšij tarabanija į dangų. Mus davatkaitė kad griebis Dembskiui už barzdos, ir su visu "Kardu" į pečių; kur

kaip bematant nė pėdsakų jo neliko. Dabar mes negalime sau persistatyt kaip ten su Dembskiu: ar jis danguj, ar davatkaitė jį pečiuje sudegino?

Lakštingalos Vaikas.

GARBĖS LEGIJONAS.

Laisvės Draugai, kurie tiek energijos, laiko ir pinigų pašvenčia, kad netik palaikyti "Kardą," kurs yra vienintėliu atviru ir kuoaštriausiu prietarų ir tamsos naikintoju, nutarė paskelbti sekančią propoziciją visiems "Kardo" draugams ir rėmėjams:

1. Visi tie, kurie prisiūs \$5.00 "Kardui," liks "Garbės Legijono" nariais.

2. Garbės Legijonierių vardai (arba slapyvardžiai) ir miestai, iš kurių jie paeina, bus garsinami kiekviename "Kardo" num., o Naujų Metų "Karde," kurs išeis padidintas, visų Garbės Legijonierių vardai kas metas bus garsinami.

3. Kiekvienam Garbės Legijonieriui "Kardas" bus siunčiamas 10 metų.

Draugai ir rėmėjai! Kas tik galite, tapkite Garbės Legijono nariais!

"KARDAS"

251 Broadway,

So. Boston, Mass.

Tikietas į Dangu.

LOCA IN CAELUM ET DONA DOMUM

LECTOR "KARDAS".

Rex caelestis:

JAHOVA ET FILIUS

Serviens portae caelestae: PETRUM

ANNO DOMINI MCMXVI

PASARGA: Su šiuo tikietu į dangų bus įleidžiami tik "Kardo" skaitytojai. Todėl, katrie po mirčiai norit dievo vėidą paregėti, tuoj užsirašykite "Kardą". Tapę "Kardo" skaitytoju, tapsi ir dangaus gyventoju. Už vieną dolerį į metus dangus užtikrintas "šur".

Šventas Petras.

SKUNDAI IR PASIGUODIMAI.

Slovingam Kunigui Doktorui Bimbai.

Ir Jo Dievobaimingi Patėmijimai.

Negaliu ištisai paduoti visų tų laiškų, skundų ir pasiguodimų, kuriais mano ištikimieji parapijonai mane apdovanojo, todėl padariau šias trumpas ištraukas, patėmyjimus ir persergėjimus.

KELI DEŠETKAI prisiuntė savo metinę parapijinės dolerinę, ir tiems pirmiausiai tariau ačiu, nes šiuose revoliucijų ir karių laikuose ir aš gyvenu susispaudęs ir apskriaustas kaip Rymo popiežius. Beabejonės mano likusieji parapijonai taipgi pasiskubins atsisteisti, kad dėl kokio mizerno dolerpalaiškio man nereiktų savo mylimų avėlių ekskomunikuoti nuo tų dangiškų malonių, kuriomis aš savo vienuosius per organą "Kardą" dovanoju.

MIKO SUNUS IŠ SHENANDOAH.—"Aš Shenandoah nusidėjalis nedrąsiai kreipiuosi prie tavęs, malonus kun. Bimba, ir meldžiu gyduolių. Nusidėjau delto, kad Shenandoah gyvenu, o čionai be nuodėmių būti, tai visai ne madoj. Apie tai gali paliudyti ir mūsų garsūs Birštonai, Tabarai, ir kiti mučelninkai. Tiesa, vienus už nuodėmes velniai pasigauna ant romiškos meškerės, o aš nuparkau kaip šv. Jobas. Kitokių, geresnių gyduolių aš nerandu, kaip aštrus "Kardas," čia žalia dolerinė, ir aprupink mane ta gyduole per visus metus, o beabejonės busiu sveikas kaip krienas."

Čion kalbama vyriškai ir teisingai. Nepakanka mane garbinti: "šviesiausias, geriausias, išmintingiausias, pašlovintas," etc. Aš ne kunigų dievas ir nepagyry puodas, saldžiu vavimų nemyliau. Žinote mano "Kardo" gerumą, ir todėl "žalmargi" dolerį į konvertą įsukit ir pareikalaukite kaip šis vyras, nemėginkite dykai dangiškų mylistų ragauti.

J. B. AGLINSKAS IŠ CICERO rašo: "Kurtu buvai pražuvęs? Bene pas caro Mikės dukterį važinėjai, kad nusisamdyt sau vieną už gaspadinę. Kunigai, Bičus ir Maslionkauskas skelbia, kad nusitaranijai pas Abraomą arba pas Dievą su kunigų reikalais buvai, ir todėl juodu į tavo subdiakonus šventina net du kandidatus, Acerį ir Burdą."

Nebuvau nė pas carą, nė pas dievus, bet ot pasilsėjau sau vieną mėnesį, sakau: pamatysiu ar manęs pasiilgs mano parapijonai? Kaip pradėjo siuntinėti tukstančius laiškus su užklašimais, kur aš, tad nors ir sirgdamas griebiaus vėl už "Kardo." Tik tiek gaila, kad beveik visi tie laišškai nors daugelis ir su "blagaslavenstvoms," bet beveik visi tušti. Reiškia, tu Bimba, lupk, o užmokestį gausi dangui. Vienok už organo

popierą ir šventus abrozus tie prakeikti nedavėkos kapitalistai bilas į dangų nesiučia, bet sukrauna man vargšui.

DAVATKOS LIKIMAS.

Viešpatie, atleisk jiems, nes jie nežino ką daro! ..

S. ZATORSKAS IŠ DU QUOIN, ILL.—"Kasgi pasidarė su tavim, pone, "Kardovskis?" Tu juk negali numirti, toks smarkuolis!" Taip mirti "Kardas" nemirs, bet karei visur užiant ir viskam baisiai brangstant ir "Kardas" taip sakant biskutį "slogos" gavo. Su pagelba Kardininkų Legijonų, beabejonės vėl viskas pasiūsisys.

KITS IŠ DETROITO rašo: "Matydamas kaip tau, dvasiškas tėvelį gerai gyventi, ir aš norėčiau į tavo stoną įsikapanot ir su gaspadinėmis apie dangaus grožybės svajoti, vienok gerai žinau, kad be Rašto švento to neatsieksiu; todėl čionai doleris, pasiskubink su kun. Bimbos Biblija."

Apie gaspadines nieko nekalbėsiu, nes tai neestetiskas daiktas kištis su savo dvykleių į mūsų stono reikalus, bet kaslink Biblijų, tai aš patarčiau, kad visi mano parapijonai kuonogreičiausiai užsisakytų. Nedaug jau beturiu, vienok ir likusios daugiau dvasiškos naudos atneš jūsų rankose, kaip mano lentynose.

SENAS SINGELIS IŠ MINERSVILLE rašo: "Svietas pradėjo nerimauti, viens kito klausinėja ką darysim be "Kardo," kuom apsiginsime nuo juodosios armijos." Bet aš save ir kitus raminau, kad mūsų "Kardas" negali numirti. Aš nuo savęs "Kardui" pasistengsiu gauti kokius 50 naujus parapijonus." Taip "Kardas" nemirs, bet "Kardininkai" turit neleist jam nė sirgt, o prisi-

minus apie 50 naujų parapijonų iš Minersville, aš tik sakau Marijos žodžiais: "Lai žodis stojis kunu!"

MANO KAMENDORIAI visuose miestuose nuosekliai ir smarkiai darbuojasi. Labiausiai pasižymėjo J. I. Aleksis iš Pittsburgo. Manau, kad po paskutinių pastninkų ("Kardo" neėjimo) visi jie parodys daugiau gyvybės ir ženklus praneš man. Taipgi pasižymėjo K. Arminas iš Pittston, Pa., S. Kosek iš Cabria, Wyo., ir J. D. Bendokaitis iš Cincinnati, Ohia. Vyrai už tai!

KAINDIDATAI Į KARDININKŲ VIRŠININKUS YRA ŠIE: K. Balčiūnas iš Cherry, Ill.—(2 Kard.) ir Jonas Valintas Cherry, Ill.—(2 "Kard.") ir Jonas Valintas iš Rockfordo, Ill. Linksma bus Kardininkams, jų Feldmaršalui ir man, dvasiškam Kardininku vadui, kad mūsų Legijonų reikalai pradeda tvarkytis

Dar biskutį daugiau darbo, agitacijos, pasišventimo, o pamatysite vaisių derlingumą!

Kun. Kapelionas Bimba.

AR MATEI KUNIGO BIMBOS BIBLIJĄ?

Jeigu da nematei, tai butinai pasistengk įsigyti ją ir perskaityt, o nei nejudi, kaip kunigišku oratorium liksi.

KUNIGO BIMBOS BIBLIJA yra didelė, su juodais apdarais ir baltomis raidėmis, knyga.

KUNIGO BIMBOS BIBLIJOJ telpa tėviškas žodis ir daugybė pamokslų ir įvairių—įvairiausių paveikslų—paveikslėlių.

Kaina tik 75c.

Visuomet reikalaukit šiuo adresu:

"KARDAS"

251 BROADWAY,

SO. BOSTON, MASS.

DAUGELIS bara mane, kad praeitame "Karde" neįdėjau savo pamokslo. Turėkite, vaikučiai, širdį! Visi gauna vakacijas, kaip man tai ir vieno pamokslo bus nuodėmė apleisti. Už tai aš atsilyginsiu, tik tai duokite man progą padidinti savo organą, kur yra jūsų dvasiško šaltinio.

D. DUTKUS IŠ PAWNEE, ILL.—"Baimai nubodo, kad visą mėnesį negalėjau su gubabščium Bimbovičiu pasimatyt." Taip, galia, buvau taip sakant ant "rekolekcijų," prašyt apveizdos dievo, kad mano parapijotai niekad, o niekad savo metinių duoklių neužvilkų.

KUN. BIMBOS PARAPIJOS AGENTAS, SPRINGFIELD, ILL. — "Prisiunčiu maną naują parapiją, išrašykite jo griešną vardą į Kardininkų Legijoną."

Aš mielai tokį patarnavimą visiems padarysiu, ir užtikrinu, kad nepailsiu tokį darbą bedirbdamas, tik nenorėčiau, kad mano karmendoriai, diakonai ir subdiakonai verstų mane prie bedarbių armijos prisiskaityt. Todėl duokite man daugiau tik tokių griešninų vardų.

Nesiduokit Išnaudoti Save!

Bankrutino Bischoff, Grochowski, Kobre, Mahler—ir jie nepirmi nei-gi paskutiniai—bankrutis ir daugiau. Nunešė lietuviams šimtus tukstančių, nuneš nuo neprotaujančiųjų ir daugiau. Ar jūs norite but vienas iš tokių? Jei ne, tad klausykite:

Pinigus siųskite, kur tik norite,

Laivakortes į visus pasaulio portus,

Dokumentus: Amerikos, Vokietijos ir Rusijos,

Kaznačestvon arba Sbergatelnon Kason pinigų,

Kitus visus panašius reikalus atėkite pas žmogų,

kurį visi pažįstate ir kurs žino, kaip atsakančiai paduotą darbą atlikti, o tai yra —

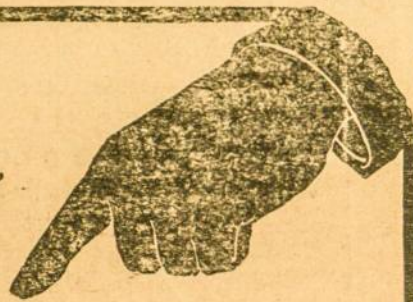
F. J. Bagočius,

249-255 Broadway,

So. Boston, Mass.

Pirma negu kam kitam pinigų siųsite, paklauskite pas jį, o pamatysite, kad jis pasiųs pinigų ir padarys kitus darbus pigiau.

50,000 KNYGU VISISKAI UŽ DYKĄ

Ar Esi Kankinamas

Sialisų arba Užnuodijimų Kraujo, Triperijų, Pulavimų, Nusidipnėjimų Gyvybės, Užkrečiamais Ligais, Lytiškai Šlapinamais Organais, Dusulių, Negrumulavimų Vidurių, Prietvarkų, Slogomis, Hemoroidais, Reumatizmu, Pilvo, Jąknų, Puslės ir Inkstų Ligomis?

Ar turi skaudėjimus stenoze, sanariuose; galvos skaudėjimus; blogą apetitą; surgesį pilvą; atsisirgėjimus; ar vemi; ar turi tulžies užpuolimus; apdengtą liežuvį; negerą kvapą; tamšius ratus po akių; ar negali miegoti; ar turi negerus sapnus? Ar esi nusilpnintas ir lengvai sujudintas; nerviškas, baringas ir arzus; pasargis ir visas sunykis iš ryto; nedrąsus ir šalinis nuo draugystės; nuliudys, priklaus ir nusimines? Musų knyga už dyką pasakys jums apie tuos daiktus aiškiai ir lengvai kalbėti taip, jog galėsite suprasti jį ir naudotis jos patarimų ir pamokinių. Ji yra krantovė žinios ir talpina tikrai tokius daiktus, katrus kožnas vyras, jaunas ir senas, turtingas ir biednas, nevedęs ir vedęs, sergąs ir sveikas, turi žinoti. Atmink, jog ta knyga yra absoliutiškai už dyką, užmokamą pačią. Ant konvertos niera paduotas medikališkas vardas. Nieks ne gali žinoti kas ten yra, tik jūs. Paduok savo vardą, pavardę ir adresą aiškiai, atkirpk ir siųsk tą Už Dyką Kupona.

Kelias į Sveikatą,
Stiprumą ir Energiją.

Siusk Tą Už Dyką Knygos Kupona Šiandien.

DR. J. RUSSEL PRICE CO., L. 205, 208 N. Fifth Ave., Chicago.

Godotinasai:—Aš esu užinteresuotas jūsų Už Dyką Knygos Pasiūlynimu ir norečiau gauti vieną iš tų knygų, umu laiku.

Vardas ir pavardė.....

Adresas.....

Miestas..... Stejtas.....

"KARDO"

ADMINISTRACIJOJ

galima užsiprenumeruoti
sekančius laikraščius:

"KOVA"
Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išeina Philadelphijoje, Pa.

"KELEIVIS"
Savaitinis

Kaina metams \$1.75c.

Išeina So. Boston, Mass.

"LAISVĖ"

Išeina 2 sykį į savaitę
Kaina metams \$2.50.

Brooklyn, N. Y.

"NAUJIENOS"
Dieninis

Kaina metams \$5.00.

Išeina Chicago, Ill.

"RANKPELNIS"
Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išeina Škotijoje.

Kiekvienas "Kardo" skaitytojas, kuris užsirašys pas mus virš minėtus laikraščius, gaus gražią dovaną knygomis.

"KARDAS"

251 Broadway

So Boston, Mass.

Margumynai.

AUKŲ KLAUSIME.

Klerikalai prisipybę reikalauja atskaitos aukų surinktų revoliucijai. Beabejonės drg. Lizdeika ir jo bendrai išduos ją taip greit, kaip karė pasi- baigs ir tas bus galima. Vienok mes taipgi prašysime atskaitų nuo mūsų brolių kunigų: Parodykite, kur jūs dėjot tuos milijonus surinktus Dievui ant garbės? Žinios iš dangaus prane- ša mums, jog nė senis Dievas, nė vie- nas iš dangaus finansų komisijos ne- priėmęs nuo Lietuvos kunigų nė vieno cento, nė kapeikos. Iš to aišku, kad Lietuvos ir Amerikos lietuviai vysku- pai ir kunigai surenka pinigus Dievui, o paskui apie tuos pinigus jie užmirš- ta, taip, kaip kun. Alšauskas apie ma- karonus, kun. Ežerskis apie Montvido auką, arba Maliauskas apie "Vilčiai" surinktus \$7000.00.

Taigi, kunigužiai, mes reikalauja- me, kad jūs išduotumet pilną atskaitą, ką jūs padarėt, kur jūs dėjote Dievui surinktus pinigus? Šelmiai, išduokit atskaitą, kur dėjot Dievo pinigus?

Antanas Kazis Rūtkauskas.

DIPLOMATO KAILIS.

Dr šliupo kailis beabejonės tvir- tas, nes netik senovėje katalikiški kiaušiniai nepadarydavo jame jokio ženklo, bet paskutiniuose laikuose ne- padarė jokios įtekmės sarmata, kurią kiekvienas padorus žmogus būtų at- jautęs dėl sugautų melagysčių pas Raudonąjį Kryžių. Dabar mūsų dip- lomas beabejonės Europos sostapy- lėse galės kelti lietuvių vardą, pravar- džiojuojant savo politiškus priešus ark- liavagiais, žmogžudžiais, padeglioto- jais ir benkartais. Jo kailis neraudo- nuos iš gėdos, oi ne! Lukšių Juozas

TAI KLAUSIMAS!

—Ką dabar Chicago klerikalai garbins, kada caro nebėra? Tai laikai, laikai!...

—Ot bėda! Garbinti jiems dar li- ko Romos papą. Bet kam Chicago tau- tininkai Balučiui dirguojant hymnus begiedos, kada dievas caro "nievycho- ronil," bet "pochoronil?"

Šilks Pilks.

CARŲ LIKIMAS.

Vienas pustelėjimas galingojo proletariato netik kad nuvertė carą, bet sudrebino viso pasaulio karunuočius, kurie dreba išbaimės prieš neišvengtiną likimą.

AIRIAI — DIEVO TAUTA.

Kardinolas O'Connell kalbėdamas Ancient Order of Hibernians seime pa- sakė, buk airiai (irlandiečiai) esantys "prakilniausi," "doriausi" ir "išmin- tingiausi" žmonės iš visų pasaulės tau- tų. Jei kas netiki tam, paliudijimus gali rasti kiekviename kalėjime ir po- licijos teisme. Beveik devini iš dešim- ties karčiamninkų — airių — katalikų, kurie paprastai užlaiko urvus kuono- žemiausios rūšies ir kur tankiausiai badaujančios moteris ir kudikius na- mia palikę ir nusilakę airiai-katalikai savo uždarbį prageria, taipgi patvir- tins kardinolo žodžius.

Alfa.

O KAIP SU MEDALIAIS IR IKONOMIS.

Chicago "Draugas," Lietuva" ir So Bostono "Darbininkas"—kaip gir- dėt iš patikėtinų šaltinių, tveria slaptą bendrovę, kurios tikslu esą įgyti ir už- laikyti tą istorišką carienės pantaplių, kurį kun. Laukaitis ir "Grafas" Yčas pabučiavo. Norima tą brangenybę į- gyti, kad paskui būtų galima ją pa- puošti Lietuvos Muzejaus istorikąji skyrių.

Šilks Pilks.

PASTABOS.

Beveik per tris šimtus metų Kristaus mirimui niekas jam nesim- dė kaip Dievui. Tada tik senis, liškasis dievas buvo Dievu. Mat, Kris- tus, tai vistiek kaip Limburger suris. juo senesnis, juo geresnis. Ar ne taip, "profesoriau" Bučy?

"Karė yra pragaras," — bet ka- daryt? Kapitalistams pinigai reika- lingi ir pragaras — ne pragaras.

Jei tai teisybė, kad Yčas yra Rusi- jos apšvietos ministerio pagelbininku, tad ir mes pritariam, kad revoliucija prieš dabartinę valdžią yra netik pa- girtina, bet būtina reikalinga.

Kapsukas, supjudęs draugus, išva- žiavo sau. Kurie pasiliko toliau socia- lizmo darbą veikti Amerikos lietuvių tarpe, atras tą darbą sunkesniu, negu pirma. Gal ir LSSA. Pild. Komitetas supras dabar, kad Grigaitis, Michelsonas ir kiti yra labai LSS reikalingi. Visgi mes tikimės, kad pasėti nesusi- pratimai bus užmiršti, ir darbas ateityj bus energiška dirbamas visų išvien.

797542

